

TI IN JAZ

Gustav Krklec

Živega srebra si mi nasula v žile,
čutim: v krvi nosim kapljice pekoče,
tkivo iz drhtečih niti žive sile,
ki se trga in na dvoje hoče.

Vem za tvojo žejo. Vedno si izpila
zadnjo kapljo curka, ki čez usta pada.
Vendar nisva mosta med seboj zgradila,
kot da se med nama boči lok prepada.

Prsti, ki bi radi v blaženem trepetu
se sklenili v ognju in srebrni slasti,
bodo skoprneli. Sami so na svetu,
sami v hrepenenju, sami v črni strasti.

Najini telesi, ki bi radi vreli
združeni v naraslo reko ljubkovanja,
bosta kot jeseni rože oveneli
z ločenimi cilji skupnega iskanja.

Ti bi rada večnost zadržala,
jaz bi rad trenutek blažene sprostivte.
Ti v trenutek dvomiš, meni je ostala
vera v večnost hipa, v uro odrešitve.

Pridi, vsa iz sonca, vsa od ognja vrela
na ležišče pusto, pridi k moji krvi.
Bolje, da nas v strasti zmelje ista strela,
kot da bi nas mrtve grizli isti črvi.

Pridi v svetlo strugo mojega telesa
in razrasti se skoz nežna tkiva.
Vse na svetu je samo privid. Nebesa
so trenutek bežen, večnost pa je siva.

Prevedel Kajetan Kovič